

ældremyndigheden, for at barnet tager skade. Det drejer sig om, at man som forældremyndighedsindehaver vælger at gå i fængsel for at slippe for at udlevere sit barn til samværsforælderen, fordi man ved, at barnet tager skade.

I den situation har vi så det her tvangsmiddel, der hedder en foged; en foged, som ikke har uddannelse til at tale med barnet. Man kan godt rekvirere en børnesagkyndig, men jeg vil godt lige stille et spørgsmål: Hvor mange timer har en børnesagkyndig til at få den grundige samtale med barnet for at finde ud af, hvad der er op og ned i denne her historie? Ja, jeg spørger bare.

Når man så dertil lægger konflikten, hvis der kommer politi med, er det altså virkelig ikke godt for barnet.

Så ved jeg godt, at de, der taler for, at vi skal have en eller anden form for retsmiddel, spørger: Hvad gør vi så i de her chikanesager, når vi kan se og vi har dokumentation for fra samværsforælders opholdskommune, at der ingen problemer er med denne samværsforælder? Her er det, at vi rent faktisk har den bestemmelse, som Dansk Folkeparti gerne vil have ind, nemlig chikanebestemmelsen.

Kl. 16.10

Men det ville jo være hamrende smart, hvis man i stedet for at anvende fogeden tog samtaler med en konfliktmægler, der beskriver: Hvad er det, du, som har forældremyndigheden, udsætter dig for, hvis du holder op med at overholde samværsreglerne? Altså bruge nogle andre midler end det, at der kommer nogle store, stærke folk og snupper barnet.

Barnet står jo i den situation, at det bliver panikslagent, fordi forældremyndighedsindehaveren er panikslagen. Det kan være, at man hidser sig selv op, at man bilder sig selv en hel masse ting ind. Det problem må kunne løses, i stedet for at vi står med et barn, som i virkeligheden får begge forældres problemer ned over sig.

Derfor så jeg meget gerne, at vi som minimum arbejdede i retning af Kristendemokraternes forslag, og at vi i hvert fald tog det her noget mere seriøst.

I den forbindelse og i parentes bemærket så synes jeg, at den nye minister skal vide, at i retsplejeloven er der én bestemmelse, der handler om børn, og så er der i øvrigt syv hundrede bestemmelser i retsplejeloven – fru Line Barfod ved præcis, hvor mange der er, men jeg tror, det er 788 bestemmelser – der handler om alt muligt andet, om økonomi, hvordan domstolene fungerer osv. osv. Det er i virkeligheden meget lidt,

man har givet retsmyndighederne som ramme for at arbejde med de her alvorlige sager.

Så er der de øvrige punkter. Det vil da være fint med et støttenetværk. Spørgsmålet er, om det skal være det offentlige, der går ind og laver det. Altså man dater jo også på det der net, så mon ikke man også kan finde ud af at lave nogle hjemmesider, hvor Børns Vilkår eller andre står som ejere, så det kunne udvikles derigennem.

Så er jeg selv blevet bedstemor, og jeg synes jo, at det kunne være enormt interessant, at man har ret til at se sit barnebarn. Men jeg tror altså, at det vil være meget svært at gennemføre det som en egentlig ret, for så tager vi konflikten fra forældrene og smækker den over til bedsteforældrene. Det eneste, man kan gøre som bedsteforælder, er at få et godt, solidt venskab og kammeratskab med den af forældrene, der ikke er ens barn, og så i øvrigt have god kontakt med barnebarnet. Det tror jeg på.

Så er der tvungen mægling. Ja, men vi skal i hvert fald passe på, at vi ikke lander i den situation, hvor vi var sidst, hvor det var en pestilens for statsamtet hele tiden at skulle indkalde de her forældre. Den ene udeblev altid. Det var bureaukratisk og besværligt, og til sidst var det jo så, at vi traf beslutningen – jeg tror, det var i 1980'erne – om at fjerne den tvungne mægling.

Men et eller andet tilbud, hvor man som forældre i en skilsmisssituation konkret får at vide, hvad man er oppe imod: Du er oppe imod, at du fjerner dit barns familie. Hvilke konflikter kan I komme ind i? Og så skal det være en forståelig beskrivelse af, at i de første par måneder går det rigtig, rigtig godt, om 2 år er du blevet gift med en ny, eller også er den anden, og hvilke konflikter plejer man så sædvanligvis at komme ind i. En lille pjece. Det tror jeg i hvert fald vil kunne hjælpe i den der konflikt, som man jo i en uendelighed løber ind i som forældre, der ikke har kunnet finde ud af at bo sammen med børnene.

Så håber jeg så denne gang, at det rent faktisk nu også med de sidste rapporter fra SFI kan få Retsudvalget til at blive enige om, at vi fastsætter en hel dag, hvor vi så gennemgår det hele – og så håber vi også, at ministeren har tid til at deltage – så vi kan få flyttet alles bevidsthed om, hvor problemerne konkret er, og få eksperternes bud på, hvordan de kan løses. Jeg af alle skal beklage, at vi ikke fik det gjort, for det var rent faktisk mit eget forslag. Men vi fik retssikkerhedslovgivningen og meget andet, og der var ikke